

betragte det som en Voldshandling, hvis man nu vedtog, at Fjorden skulde være et Ferskvandsbassin. Denne Udtalelse tyder paa, at Beboerne meget nødtig ser, at Afløbsforholdene ordnes paa den Maade, at Slusen kun virker som en Afvandingssluse. Men naar Beboerne med Uvillie ser paa en saadan Ordning, maa det siges dem, at den Mulighed paa ingen Maade er udelukket, at dette bliver det endelige Resultat. De maa, naar de nu skal træffe Bestemmelse om, hvorvidt de vil ofre de Penge, der kræves af dem, have for Øje, at det, som man nu vil kalde en Voldshandling, faktisk før eller senere kan komme til at indtræde som en Følge af, at de har ofret disse store Beløb. For mig staar det klart, at man før eller senere bliver nødsaget til at gøre Fjorden til et Ferskvandsbassin, thi man vil simpelthen ikke kunne holde Molerne, der ligesom alt andet herovre bygges paa Sand, hvis man vil lade den store Udstrømning fra Havet i Vintermaanederne gaa ind i Fjorden.

Det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg) udtalte Ønsket om i det Udvalg, der ventes nedsat, at faa forhandlet om, efter hvilke Regler det Tilskud, som Beboerne skal yde, skal fordeles. Det ønsker jeg ogsaa, og jo klarere vi kan sige Beboerne, hvad de enkeltvis kan komme til at yde, des bedre er det. Det vilde være allerheldest, om man straks ved Lovforslagets Vedtagelse bestemte, hvorledes Fordelingen skulde ske. Dette er vel imidlertid ikke muligt, men hvis det var gørligt ved Forhandlingerne i Udvalget at naa noget nær til Enighed om, paa hvilket Grundlag Fordelingen skal ske, vilde det være at foretrække fremfor at udskyde det hele til en fremtidig Kommissions Afgørelse. Det ærede Medlem vilde ligeledes have fastslaaet, at kun, hvor der var virkelige Interesser til Stede, kunde der kræves Deltagelse i Udgifterne. Det er naturligvis ganske overordentlig vanskeligt at fastslaa, hvad der skal forstaaes ved virkelige Interesser i Forhold til Interesser i al Almindelighed, men jeg skal ikke have noget som helst at indvende imod en Forhandling derom. Desuden udtalte det ærede Medlem fra Skern Ønsket om at faa en Forhandling om, efter hvilke Regler Lodsejere, der kunde kræve Erstatning, skulde have denne Erstatning — saaledes forstod jeg ham — eller i hvert Fald, at der kunde være Tale om at yde de Lodsejere, der led Skade ved Foranstaltningerne, Erstatning. Jeg har ikke noget imod at forhandle om Erstatningsspørgsmaalet. Der kan være Tale om, at Staten som hidtil skal yde alle

Erstatninger. Der kan ogsaa være Tale om, at den, der er Ophavsmanden til Skaden, skal yde Erstatningen. Jeg skal ikke udtale mig om, hvilken Vej man bør gaa, men jeg tror, det er nyttigt paa Forhaand at have ogsaa det Spørgsmaal klaret, saa at enhver ved, hvilke Konsekvenser Forslagets Gennemførelse kan faa. Jeg vil paa ingen Maade være med til — lad mig sige det straks — at paalægge Beboerne Udgifter, der ikke staar i rimeligt Forhold til det Udbytte, de kan faa af Foranstaltningerne. Men jeg mener paa den anden Side, at det er en god Regel at følge, og en Regel, der ogsaa gennemgaaende er blevet fulgt her i Rigsdagen, at hvor der er Tale om Foranstaltninger, der kommer Enkeltmand positivt til gode, saa at han ved disse Foranstaltninger har stor Fortjeneste, bør der paalægges ham Andel i Udgifterne til Foranstaltningerne.

Jeg har dernæst et Par korte Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem fra Østbirk (Lambæk). Det ærede Medlem sagde, at der var meget store Interesser for Fiskeriet at varetage ved Ringkøbing Fjord, ved Hvide Sande, og han sagde desuden, at de Forventninger, man oprindeligt stillede til Hvide Sande-Kanalen, havde holdt Stik baade for Fiskeriets og Landbrugets Vedkommende. Det er rigtigt nok, at der er Fiskeriinteresser at varetage, men det er ikke rigtigt, at disse Interesser tilnærmelsesvis kan sidestilles med de Interesser, som Landbruget kan have — under Forudsætning af, at de Beregninger, der er opstillede, er rigtige, at de Oplysninger, der er tilgaaet Rigsdagen, hviler paa et rigtigt Grundlag. Man kan heller ikke paa nogen Maade sige, at de Forventninger, der er stillede til Hvide Sande-Kanalen, har holdt Stik. Derimod kan man sige, at man har lidt Skuffelser til alle Sider, og at det har været Statskassen en overmaade kostbar Foranstaltning. Nu ynder jeg imidlertid ikke, at man skal give op paa Halvvejen, det er ikke godt hverken for det enkelte Individ eller for Samfundet, og hvis der er Mulighed for at løse Spørgsmaalet paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade, bør man, nu da man er begyndt derpaa, løse det, uanset, om det vil koste Statskassen endnu flere Penge, men selvfølgelig maa man have Sikkerhed for, at der virkelig ogsaa til Foranstaltningernes Gennemførelse er knyttet betydelige Interesser. Efter min Opfattelse vil Foranstaltningen ved Hvide Sande for Fiskeriet altid blive af lokal Værdi, og jeg tror, det er noget af en Misforstaaelse, naar der udtales Haab om, at man ved Hvide Sande kan bygge en Nødhavn for Fiskeriet. Noget